

574

27 N. 1982

R. Amë Kajmerim

Ajton
(Paranion)

27 N. 1982

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E. 2016

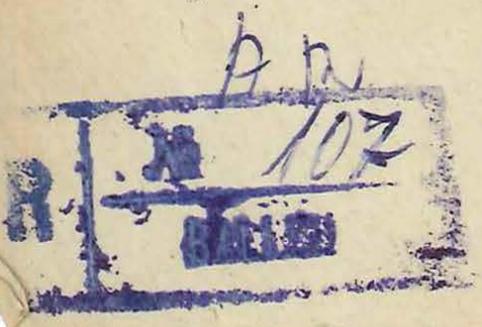
Ziyad Elüzziya

9. K. 440-

ISTANBUL

(Türkiye)

R 107

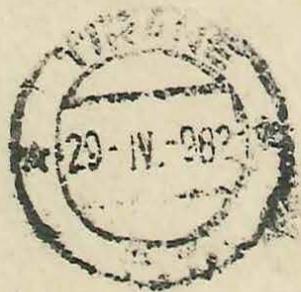
Mjkerrem Janina

Rep. i 309/1

BALLSH

Albania

Arnavutluk

Bir i dashur Zijacl,

Kur po të shkroji kështu me këtë titull, megjithë moshën
gë ke sot, unë po sjell parasyhet kohën dhe pikërisht
ditën kur lindi ti; partaj kur fillove të ecësh, të flasësh,
e të rritesh. Dhe, pas një sërë vitesh - më vjen parasyhet -
rinia jote aq e bukur... e bukur nga cdo anë. Kohë të shkura
gë: herë më duken shumë larg dhe herë-herë sikur (edhe tash)
do t'i prek me dorë. Ja, ku kam parasyhet për shembull
një mbrëmje (audej nga vitet 32-33) kur game mbledhur në
shtëpinë e bukur të Zogës Eshan (asokuke ajo: zogushë), të mbledhur
(të ftuar prej saj) një grumbull të madh të një ete refash, ku, erdhe
edhe ti; para shkallëve të bukura, mëdis gjelbërimeve të
kopështit të saj të pafund lëm edhe shumë fotografira.
Më kujtohet gë t'ia më kërkove disa rrata nga ato fotografite
gë t'i laje e t'i pradoheje vetë. A ke nga ato foto?

Shumë vite kaluan qysh nga ajo kohë. Shumë vite.

Të paktën do të doja të kisha një fotonë tërë
të tashme. Më kujtohet: çupa më shkronde njëherë
në një letër të saj: Babai, edhe tash në këtë moshë
është i mbajtur aq mirë, sa, rrugës, jo vetëm gratë por
edhe burrat kthejnë kthejnë kokën dhe e vështojnë akoma
edhe një herë. Eesh, por edhe nga ato vitet e fundit,
(të 60-ës, të 70-ës) kaluan përseri edhe shumë vjetë të tjere.

Në moshën gë kam arritur, Zijacl, dhe gë ndoshta e kam
tej-kaluar nga sa është e zakonshme, mua tash natyrisht
vdekja po më përgjon tek dera. Eëokitjet e saja mundel gë
do t'i ndjejë, heret ose vonë, ndonjë ditë të bukur. Pa tjetër
gë do të doja t'u shikja Ty dhe Fëmijët. Por prapsepas - megjithë
larg - ngushullohem gë të kam ty. Vecse më vjen keq gë nuk
mundem e nuk do të mundem të të falënderoj për sa ke bërë dhe
po bin për mua. Por, sic t'ia kam shkruar shumë herë
dhe natyrisht sic e mërr edhe ti më mend, unë këtu në Shqipëri
jam një emigrant, pa asnjë familjar; jure të gjithë, ja kam
larg. Përveç teje nuk kam mbështetje a burim tjetër.

Të kullat që më dërgon të, më vlejnin shumë. Kur mora çekun e fundit, të njoftova atë të fatënderova menjëherë. Të fatënderoj edhe një herë akoma. Çeku, si zakonisht, i referuar Bankës në Tiranë; ende nuk kam ardhur nga Banka të kullat ekinvalente shqiptare. Por të të them një çudi: mos vallë kjo vonesë sepse ky çek që përpiluar me një gabim adresimi; shkruar me adresën: "Madamë", d.m.th. duke rreptuar për gjatë time. Mendoj se, kjo gjë, mos ka shkaktoar që Banka e Tiranës të ketë kërkuar korigjimin nga Banka në Svicër. Edo autoritetet këtu, kishin qeshur me këtë gabim. Sidisqoftë, mbas atij çeku (dërguar nga Lausanne me datë 23/12/1981, № 200310) gjatë këtyre 4 muajve, a ke dërguar të holla të tjera? Ndofta do të duhet t'u shkruash në Svicër që t'a korigjijni atë gabim.

Duke ju dërguar urimet më të mira
 Ju përgafoj ty dhe fëmijët me mallin
 më të thellë e pa kufi.

Të këren
 Tonina

Do ta vë në dukje se, autoriteti këtu; korrespondencës më ka thënë se: ti mua mundesh të më shkrosh, veç shqipërisë, edhe më gjatë tjetër; për shembull më dërgoni mbrojtje kartpostale ose letër të shkurtër frëngjisht, si të ashtu edhe fëmijët. Mundohet ta peshosh se, çdo më thënë për mua të shkruar se, dhe nga ana nga ju, s'dij a ke mbrojtje shok që ka mirësinë dhe s'i përketin këto lettrat emia?

TDVISAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No 2E.2016

Ballsh
 Rep.: 309/1

22/4/1982